

[Laurits Pedersen.]

dem. Der har været udtalt ønske fra mange sider, om man kunne finde et kriterium, hvorefter det ikke var nødvendigt for disse kreditforeninger stadigvæk at skulle gå til rigsdagen for at få disse forhold i orden, og under hensyn hertil blev den omtalte kommission nedsat, som har arbejdet et par års tid.

Det har, som det er sagt af den ærede foregående taler, jo ikke været altfor let at få standpunkterne til at falde sammen. Det ærede medlem hr. Bollerup Madsen brugte stærke udtryk, men de dækkede meget godt, hvad der foregik. Jeg kan imidlertid lykønske den sidste formand for kommissionen, det ærede medlem hr. Thestrup, der senere vil få ordet, til, at han som formand for kommissionen til slut forenede standpunkterne, således at der fremkom en enig kommissionsbetænkning.

Jeg synes, at det foreliggende lovforslag, som bygger på forslaget fra kommissionen, er rigtigt. Det har virkelig været vanskeligt for husmandskreditforeningerne, og ikke mindst for husmandskreditforeningen i Jylland, der jo i nogen grad konkurrerede med Jydsk Grundejer-Kreditforening i Herning. Det har været vanskeligt at få grænserne afstukket, således at der ikke blev strid mellem disse to kreditforeninger, men det, at lovforslaget i stedet for den gamle grænse efter vurdering o. s. v. fastsætter en lånegrænse under hensyn til det øjeblikkelige niveau, rammer efter min mening det rigtige: nemlig 18 000 for landbrugsejendomme og 15 000 kr. for huse.

Loven foreslås taget op til revision efter en 3-årig periode, hvor der, uden at den kommer til lovgivningsmagten, kan foretages reguleringer indtil visse maksimumsbeløb. Jeg vil gerne udtale min tilfredshed med, at man har kunnet samles om dette, og jeg skal dermed anbefale, at man stemmer for det foreliggende lovforslag. Jeg synes ikke, det er nødvendigt at henvise lovforslaget til udvalg. Det er vendt og drejet så stærkt i kommissionen, at det efter min mening ikke er nødvendigt her i rigsdagen at prøve på at indføre forbedringer.

Også det andet lovforslag, der tager sigte på, at statens rentegaranti for husmandskreditforeningernes kasseobligationer tillige kommer til at gælde for 5 pct. obligationer, skal jeg meget anbefale. De øvrige kreditforeninger har jo praktisk talt allesammen 5 pct. serier, og jeg vil anbefale, at der også garanteres for renten i forbindelse med 5 pct. serier indenfor husmandskreditforeningerne, naturligvis med det for-

behold, at skulle renteutviklingen gå i nedadgående retning, kan bestemmelsen til enhver tid ophæves.

Jeg skal med disse ord anbefale begge de foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Thestrup: På mit partis vegne skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag om ændringer i kreditforeningsloven af 1936. Der er i kommissionsbetænkningen udføreligt gjort rede for de foreslåede ændringer, hvad der har ført til dem, og hvad der taler for dem, og der er af den højtærede indenrigs- og boligminister kort og klart gjort rede for ændringerne og begrundelserne for disse. Jeg håber, at den nu foreslåede ordning vil vise sig holdbar i mange år, men jeg gentager den højtærede indenrigs- og boligministers ord i det andet høje ting om, at helt sikker derpå kan man ikke være, hvorfor der da også i kommissionsbetænkningen på side 22 er anført følgende — jeg beder om den højtærede formands tilladelse til et citat —:

„Der er i udvalget enighed om, at hverken husmandskreditforeningerne eller de øvrige kreditforeninger i fremtiden skal være afskåret fra at søge en ændring i denne ordning, hvis udviklingen mod forventning på afgørende måde skulle vise ordningen som uhensigtsmæssig.

Endvidere er der i udvalget enighed om, at en revision af ordningen kan blive påkrævet, hvis låneniveauet i forhold til handelsværdien for de øvrige kreditforeninger viser sig at ligge højere end i husmandskreditforeningerne for tilsvarende ejendomme.“

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget.

Også lovforslaget om midlertidige bestemmelser vedrørende statens rentegaranti for husmandskreditforeningernes kasseobligationer skal jeg, med henvisning til bemærkningerne og til den højtærede indenrigs- og boligministers udtalelser her i tinget, anbefale.

Bertel Dahlgaard: Formålet med den ændring, der her foreslås i lovgivningen vedrørende kreditforeningernes låneområde, er jo at nå til en mere varig afgrænsning af låneområderne for de to husmandskreditforeninger i forhold til de andre kreditforeninger.

Den afgrænsning, der opnåedes enighed om ved kreditforeningslovens gennemførelse i 1936, blev — som det er nævnt — uholdbar, efterhånden som prisniveauet for ejendomme ændredes stærkt, og derfor har man,